

Percepcije i stavovi odgojitelja o ostvarivanju partnerstva s roditeljima upotrebom digitalne platforme "Okitoki"

Šturlan, Martina

Master's thesis / Diplomski rad

2023

Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj: **University of Zagreb, Faculty of Teacher Education / Sveučilište u Zagrebu, Učiteljski fakultet**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://um.nsk.hr/um:nbn:hr:147:709774>

Rights / Prava: [In copyright](#)/[Zaštićeno autorskim pravom.](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2025-02-13**

Repository / Repozitorij:

[University of Zagreb Faculty of Teacher Education - Digital repository](#)

**SVEUČILIŠTE U ZAGREBU
UČITELJSKI FAKULTET
ODSJEK ZA ODGOJITELJSKI STUDIJ**

Martina Šturlan

**PERCEPCIJE I STAVOVI ODGOJITELJA O OSTVRIVANJU
PARTNERSTVA S RODITELJIMA UPOTREBOM
DIGITALNE PLATFORME *OKITOKI***

Diplomski rad

Zagreb, rujan, 2023.

**SVEUČILIŠTE U ZAGREBU
UČITELJSKI FAKULTET
ODSJEK ZA ODGOJITELJSKI STUDIJ**

Martina Šturlan

**PERCEPCIJE I STAVOVI ODGOJITELJA O OSTVRIVANJU
PARTNERSTVA S RODITELJIMA UPOTREBOM
DIGITALNE PLATFORME *OKITOKI***

Diplomski rad

**Mentor rada:
doc. dr. sc. Edita Rogulj**

Zagreb, rujan, 2023.

SAŽETAK

Činjenica da je odgojno-obrazovna ustanova drugo najvažnije okruženje za dijete u kojemu može provoditi i do deset sati dnevno s odgojiteljima koji su uz roditelje najvažniji u procesu ranog i predškolskog odgoja i obrazovanja pokazuje koliko je cijeli taj proces važan za djetetov razvoj. Potrebno je da roditelji i odgojitelji, najvažniji modeli u djetetovom životu, surađuju s ciljem iskorištavanja svih djetetovih potencijala. Uvidom u literaturu pronađene su različite definicije partnerstva te različita terminologija. U ovom radu, korištena je definicija partnerstva autorice Ljubetić (2014) kao najviše razine suradničkih odnosa između obitelji i dječjeg vrtića u čijem je središtu dobrobit djeteta. Uz partnerstvo, Višnjić Jevtić (2018) navodi i suradnju, sudjelovanje, uključivanje, angažiranost i podršku roditeljima kao izraze za odnose roditelja i odgojitelja. Roditelji u partnerstvu s dječjim vrtićem i odgojiteljima imaju mogućnost djelovanja na različite načine. Odgojiteljeva je odgovornost stvarati partnersku atmosferu, poticati roditelje na partnerstvo i prepoznati njihove potrebe te im prema tome ponuditi načine za sudjelovanje. Kako bi u tome bili što uspješniji, potrebno je stalno usavršavati svoja znanja i vještine te mijenjati stavove. Kvalitetno partnerstvo roditelja i odgojitelja utječe na socio-emocionalni razvoj djeteta jer ono vidi i osjeća njihov odnos te ovisno o njemu, osjeća sigurnost, privrženost vrtiću i slobodu za istraživanje i učenje. Istodobno i roditelj unapređuje svoju osobnost i roditeljska umijeća te se osjeća prihvaćeno, samopouzđano i zadovoljno.

Uz tradicionalne oblike komunikacije i suradnje roditelja i odgojitelja, postoje suvremeni koji podrazumijevaju dvosmjernu komunikaciju, aktivnu ulogu roditelja i obostranu razmjenu informacija i znanja. Neki od suvremenih načina komunikacije i suradnje su web-stranice vrtića, elektronička pošta, *Facebook*, *Viber*, *WhatsApp*, webinar, forumi i slično. Novi suvremeni oblik za uspostavu partnerstva roditelja i odgojitelja je digitalna platforma *Okitoki* koju je osnovala tvrtka *Mardorado*, a sufinancirala Europska unija kroz program EUREKA između ostalog s ciljem ostvarivanja kvalitetne i sigurne komunikacije i razmjene informacija između roditelja i odgojitelja. Platforma *Okitoki* pruža mnoge mogućnosti, a neke od njih su uvid u aktivnosti djeteta u dječjem vrtiću, komunikacija s roditeljima i ostalim odgojiteljima, ravnateljem ili članovima stručno-razvojne službe, pisanje izvještaja i slično.

Ovaj rad temelji se na istraživanju percepcija i stavova odgojitelja o ostvarivanju partnerstva s roditeljima upotrebom digitalne platforme *Okitoki*. Istraživanje je provedeno na uzorku od deset sudionika, odgojiteljica dječjih gradskih vrtića Izvor i Grigor Vitez u

Samoboru koje koriste platformu *Okitoki*. Istraživanje je provedeno metodom intervjua. Rezultati istraživanja pokazuju da svi sudionici partnerstvo s roditeljima smatraju vrlo važnim za djetetov razvoj te od mogućnosti *Okitokija* najviše koriste dijeljenje objava za cijelu odgojnu skupinu. Objave se najčešće odnose na fotografije aktivnosti i djece u njima, objave tjednog plana u natuknicama te objava općenitih informacija i obavijesti za odgojnu skupinu. Međutim, prema odgovorima sudionika manje od polovice roditelja njihovih odgojnih skupina koristi *Okitoki*. Prema tome, odgojitelji moraju i dalje koristiti prijašnje oblike komunikacije s roditeljima čime se otežava i raspršuje rad odgojitelja na više različitih oblika komunikacije. Neki od razloga malog broja roditelja korisnika *Okitokija* mogli bi biti nezainteresiranost, nedovoljna upućenost ili stav da je nepotreban zbog toga što već imaju online oblik komunikacije s odgojiteljima. Roditelji uglavnom svoje aktivnosti na platformi *Okitoki* svode na slanje emotikona na objave odgojitelja. Uvidom u aktivnosti roditelja vidljivo je da ponekada samo pregledaju, ali ne komentiraju novi sadržaj. Preferencije uporabe platforme *Okitoki* među sudionicima pokazuju da troje ne bi koristilo platformu, dok petero sudionika naglašava njezino korištenje samo ukoliko bi to bila odluka poslodavca ili službeno uveden kao jedini oblik online komunikacije s roditeljima.

Ključne riječi: kvalitetno partnerstvo, tradicionalni oblici partnerstva, suvremeni načini komunikacije, digitalna platforma *Okitoki*

ABSTRACT

The fact that the educational institution is the second most important environment for a child in which he can spend up to ten hours a day with educators who, along with parents, are the most important in the process of early and preschool education shows how important this whole process is for the child's development. It is necessary that parents and educators, the most important models in the child's life, cooperate with the aim of exploiting all the child's potential. By reviewing the literature, it is possible to come across different definitions of partnership and different terminology. In this paper, partnership is explained based on the definition of the author Ljubetić (2014) as the highest level of collaborative relationships between the family and the kindergarten in which the child's well-being is at the center. In addition to partnership, there are terms of cooperation, participation and inclusion. Parents in partnership with kindergarten and educators have the opportunity to participate in different ways. It is the educator's responsibility to create a partnership atmosphere, encourage parents to partner and recognize their needs and therefore offer them ways to participate. In order to do this, it is necessary to constantly improve your knowledge and skills and change attitudes. Quality partnership affects the socio-emotional development of the child because he sees and feels the relationship between parents and educators and depending on that, feels security, attachment to kindergarten and freedom to explore and learn. At the same time, the parent improves his personality and parental skills and feels accepted, confident and satisfied.

In addition to traditional forms of communication and cooperation between parents and educators, there are contemporary ones that imply two-way communication, an active role of parents and mutual exchange of information and knowledge. Some of the modern ways of communication and cooperation are kindergarten websites, e-mail, *Facebook*, *Viber*, *WhatsApp*, webinars, forums. A new modern form for establishing a partnership between parents and educators is the digital platform *Okitoki*, founded by Mardorado and co-financed by the European Union through the EUREKA program, among other, with the aim of achieving quality and secure communication and exchange of information between parents and educators. The *Okitoki* platform provides many opportunities, some of which are insight into the activities of the child in kindergarten, communication with parents and other educators, the director or members of the professional and development service, writing reports etc.

This paper is based on a survey of the perceptions and attitudes of educators about partnering with parents using the *Okitoki* digital platform. The research was conducted on a

sample of ten respondents, kindergarten teachers in Izvor and Grigor Vitez in Samobor, using the interview method. The results of the research show that all respondents consider partnership with parents very important for the child's development and from the capabilities of *Okitoki*, they mostly use sharing posts for the entire educational group. The posts most often refer to photos of activities and children in them, publications of the weekly plan and publication of general information and notices for the educational group. However, according to the responses of participants, less than half of the parents of their educational groups use *Okitoki*. Therefore, educators must continue using previous forms of communication with parents so then they have too many of them. The reason for the small number of parents using *Okitoki* could be disinterest, insufficient knowledge or the attitude that it is unnecessary because they already have an online form of communication. Parents mostly react with emoticons to educators' posts, sometimes they just review, but do not comment. Four of the ten respondents would not use *Okitoki*, and six would, if they had to or if *Okitoki* became the only way to communicate with parents online.

Key words: quality partnership, traditional forms of partnership, modern ways of communication, digital platform *Okitoki*

SADRŽAJ

1. Uvod	1
2. Partnerstvo odgojitelja i roditelja	1
2.1. <i>Razlikovanje termina partnerstvo, suradnja i sudjelovanje</i>	2
2.2. <i>Dobrobiti partnerstva</i>	4
2.3. <i>Oblici partnerstva</i>	5
2.3.1.1. <i>Tradicionalni oblici komunikacije</i>	5
2.3.1.2. <i>Suvremeni oblici komunikacije</i>	7
3. Okitoki	8
3.1. <i>Osnivači i financiranje</i>	9
3.2. <i>Cilj osnivanja Okitokija</i>	9
3.3. <i>Mogućnosti koje platforma nudi</i>	10
3.4. <i>Pozitivni i negativni aspekti korištenja Okitokija</i>	14
4. Metodologija istraživanja	15
4.1. <i>Ciljevi istraživanja i istraživačka pitanja</i>	15
4.2. <i>Postupak istraživanja</i>	16
4.3. <i>Uzorak istraživanja</i>	16
4.4. <i>Rezultati istraživanja i rasprava</i>	17
4.4.1.1. <i>Mišljenje odgojitelja o važnosti kvalitetnog partnerstva s roditeljima za djetetov razvoj</i>	18
4.4.1.2. <i>Mogućnosti Okitoki platforme koje odgojitelji koriste</i>	19
4.4.1.3. <i>Odaziv roditelja i njihova upotreba Okitokija</i>	20
4.4.1.4. <i>Stavovi i razmišljanja odgojitelja o prednostima i nedostacima korištenja Okitokija kao sredstva za uspostavljanje partnerstva s roditeljima</i>	22
5. Zaključak	25
6. Popis literature	27
7. Prilozi	29

1. Uvod

Rad ustanova ranoga i predškolskog odgoja i obrazovanja u Republici Hrvatskoj uređen je Zakonom o predškolskom odgoju i obrazovanju (2022), Nacionalnim kurikulumom za rani i predškolski odgoj i obrazovanje (NKRPOO, 2014) te kurikulumima dječjih vrtića. Uz navedene dokumente važno je spomenuti kulturu ustanove koju grade svi sudionici odgojno-obrazovnog procesa svojim uvjerenjima, stavovima, znanjima – implicitnim pedagogijama. Navedeni dokumenti ističu potrebu ostvarivanja partnerstva odgojno-obrazovne ustanove i obitelji. Štoviše, ono je jedno od četiri temeljnih načela i vrijednosnih uporišta Nacionalnog kurikuluma (NKRPOO, 2014). Proučavanjem literature vidljivo je da postoje različite definicije partnerstva, ali i određeni ključni pojmovi koji ga određuju. Prema autorici Ljubetić (2014) to su odnos, odgovornost, zajednički cilj i energija uložena u njegovo ostvarivanje, distribucija moći te kvalitetna komunikacija. Ista autorica stoga objedinjuje sve pojmove i definira partnerstvo kao „najvišu razinu suradničkih odnosa pojedinaca iz obiteljske zajednice (...) i vrtića/škole (...) usmjerenih na postizanje zajedničkog cilja (dobrobit djeteta), a koji se odvijaju u određenom kontekstu (vrtić/škola koju dijete pohađa) i imaju određeno vrijeme trajanja (...)“ (Ljubetić, 2014, str. 4).

U današnjim dinamičnim uvjetima življenja, društvenim i kulturnim promjenama kojima je suradnja podložna, kvalitetna interakcija između roditelja i odgojitelja može biti otežana ili čak izostavljena. Bili smo svjedoci velikoj zapreci suradnji, globalnoj pandemiji virusa COVID-19, te prisiljeni tražiti nove mogućnosti za njezino ostvarivanje. Upravo je to pružila nova digitalna platforma za dječje vrtiće *Okitoki* o kojoj će detaljnije biti u nastavku rada. Također, bit će prezentirani rezultati provedenog istraživanja kojima će se dobiti uvid u korisnost platforme odgojiteljima u radu s roditeljima.

2. Partnerstvo odgojitelja i roditelja

Obitelj i odgojno-obrazovna ustanova dva su najvažnija sustava za dijete te ih se prema Bronfenbrennerovoj ekološkoj teoriji (Donelli i Matas, 2020) promatra kao mikrosustave u kojima je dijete u središtu. Nadalje, da bi djetetov razvoj bio što potpuniji i kvalitetniji potrebno je ostvarivati što kvalitetnije, snažne i pozitivno usmjerene veze između tih mikrosustava (Somolanji Tokić i Vukašinić, 2018; prema Bronfenbrenner, 1979).

Ako su obitelj koja djeluje u skladu s uvjerenjima i vrijednostima svoje kulturne zajednice i ustanova koja ima vlastita kulturološka pravila i vrijednosni sustav usklađenih svjetonazora, partnerstvo i komunikacija bit će lakši i prirodniji. S obzirom na to da se kultura i navike svake obitelji razlikuju, odgovornost je odgojitelja ponuditi im različite oblike suradnje, uključivanja i angažiranja u odgojno-obrazovni rad. Uvažavanjem navedenog, vidljivo je da uspješno partnerstvo nije slučajno, već je prema Ljubetić (2014) rezultat promišljenih, sustavnih i uspješnih aktivnosti. Roditelji kao i odgojitelji imaju jednaku odgovornost u građenju partnerskog odnosa, a sve s ciljem dobrobiti i razvoja djeteta. Istraživanje provedeno u Gradu Zagrebu i Zagrebačkoj županiji dokazalo je da roditelji i odgojitelji partnerstvo smatraju vrlo važnim te uviđaju dobrobiti istoga za dijete, međutim roditelji se ne smatraju odgovornima za uspostavljanje kvalitetnog partnerskog odnosa (Mavračić Miković i Tot, 2020). Istraživanje autorica Višković i Višnjić Jevtić (2015) pokazalo je da odgojitelji kao najčešći oblik suradnje provode informiranje roditelja te procjenjuju da formalnim obrazovanjem nisu stekli potrebne kompetencije za suradnju s roditeljima. To potvrđuje i Ljubetić (2014) analizom programa na Filozofskim i Učiteljskim fakultetima u Republici Hrvatskoj te zaključuje da kolegiji Obiteljska pedagogija i Partnerstvo obitelji i odgojno-obrazovnih ustanova nemaju svugdje obavezni status niti istu težinu.

2.1. Razlikovanje termina partnerstvo, suradnja i sudjelovanje

Definicija društvenih odnosa¹ jest da su to „odnosi među ljudima koji imaju razmjerno stabilne i trajne položaje i uloge u društvu“. Društveni se odnosi, nadalje, razlikuju po vrsti interesa i stupnju uključenosti sudionika. Suvremenim shvaćanjem partnerstva promijenile su se uloge roditelja. Oni postaju aktivni sudionici, autori i promotori u ustanovi, a prestaje ih se smatrati pasivnim primateljima i izvršiteljima odgojiteljevih uputa (Ljubetić, 2014). Angažman roditelja razlikuje se ovisno o djetetovoj dobi, a u dječjim vrtićima on je vrlo specifičan i izravno fokusiran (Ljubetić, 2014; prema Church, Dollins, 2010). Prema razini roditeljskog angažmana, njihovim uvjerenjima i ponašanjima, autorica Višnjić Jevtić (2018) navodi suradnju, partnerstvo, uključivanje, angažiranost i podršku roditeljima kao najčešće oblike odnosa između roditelja i odgojitelja.

Ono što razlikuje partnerstvo od ostalih oblika suradničkih odnosa ujedno su i njegova obilježja. Odnos između roditelja i odgojitelja mora biti kontinuiran i kvalitetan, u kojemu su jasno definirani zajednički cilj, kontekst, vrijeme te nužni preduvjeti za ostvarivanje

¹ <https://www.enciklopedija.hr/Natuknica.aspx?ID=16321>

partnerskog odnosa (Ljubetić, 2014). Uz navedeno, Višnjić Jevtić (2018) kao obilježja dodaje i zajedničko donošenje odluka, podjelu odgovornosti te uzajamnu podršku. Ljubetić (2014), nadalje, kao preduvjete navodi uzajamno poštovanje i uvažavanje, ravnopravnost, aktivno slušanje i dvosmjernu komunikaciju, odgovornost te vrijeme, energiju i želju koje je potrebno uložiti da bi se postigao zajednički cilj. U središtu interesa obiju strana nalazi se dijete i njegova dobrobit, roditelji su uključeni u sve aktivnosti ustanove te su uvijek dobrodošli. Odgojitelji su izrazito senzibilizirani za potrebe obitelji te imaju visoku motivaciju i pojačan interes za unapređivanje kompetencija za ostvarivanje partnerstva.

Suradnju, s druge strane, definira kao površni i formalni odnos u kojemu su potrebe djeteta i njegovi potencijali u drugome planu (Ljubetić, 2014; prema Pašalić Kreso, 2004). U takvom je odnosu, navodi autorica, prisutna i neravnopravnost partnera pri čemu se ustanova pozicionira iznad roditelja. Odgojitelji nisu dovoljno osjetljivi za potrebe obitelji te su nekompetentni i nemotivirani za izgradnju partnerskih odnosa te nemaju interes za unapređivanje tih kompetencija. Inicijativu preuzima ustanova, a roditelji dolaze po pozivu i/ili samo dovesti i odvesti dijete.

Partnerstvo odgojitelja i roditelja smatra se najpoželjnijim oblikom suradničkih odnosa, međutim u praksi nerijetko nije dovoljno uspostavljeno. U skladu s time, Višnjić Jevtić (2018) navodi istraživanje u Finskoj prema kojemu je vidljivo da odgojitelji ne žele sudjelovanje roditelja u svim aspektima rada.

Uključivanje, sudjelovanje i angažiranost roditelja, Višnjić Jevtić (2018) pregledom literature navodi kao leksičke inačice, ali i navodi da „uključivanje obilježava pasivnost roditelja i ograničeno je samo na odgoj i obrazovanje vlastitog djeteta“, a sudjelovanje predstavlja aktivno djelovanje roditelja u širem opsegu aktivnosti (Višnjić Jevtić i sur., 2018; prema Oostdam, Hooge, 2013, str. 79).

Naposljetku, oblik suradnje koji zahtjeva veći angažman odgojitelja jest podrška roditeljima. Odgojitelji su obavezni pružiti roditeljima podršku kao što stoji i u NKRPOO (2014, str. 14): „U kvalitetnom vrtiću djelatnici su senzibilizirani za prepoznavanje specifičnih potreba roditelja tj. skrbnika djece te im omogućuju dobivanje odgovora na pitanja koja trenutno opterećuju njihovo roditeljsko funkcioniranje.“ Autorice Jurčević Lozančić i Kudek Mirošević (2021; prema Nenadić Bilan, 2014) navode istraživanje prema kojemu je vidljivo da je roditeljima potrebna podrška osobito u organizaciji kvalitetno provedenog vremena s djecom.

Odgojno-obrazovni djelatnici i roditelji trebali bi napustiti predrasude, stereotipe i različitosti kao jednu od interpersonalnih zapreka suradnji, uz strukturalne i kulturalne

(Granata i sur., 2016), kako bi se omogućila što veća razina obiteljske uključenosti, a time i veće mogućnosti za optimalne dobrobiti djece. Kompetentni odgojitelji će vjerojatnije zapreke lakše pretvarati u izazove i pronaći rješenja za njih.

2.2. Dobrobiti partnerstva

Činjenica da je dijete u središtu odnosa između obitelji i odgojno-obrazovne ustanove kojima je zajednički cilj djetetova dobrobit sugerira da partnerstvo ima mnoge pozitivne učinke. Autorice Nenadić Bilan i Matov (2014; prema Moran i sur., 2004) navode tri skupine pozitivnih ishoda, a to su ishodi za dijete, roditelja te za dijete i roditelja. Kao što je već poznato, roditelji i odgojitelji su djetetovi najvažniji modeli te je prema Ljubetić (2014) neposredno učenje kvalitetne komunikacije i suradnje izravna korist za dijete jer dobiva i osjećaj sigurnosti. „Djeca se osjećaju sigurnije s odgojiteljima koje roditelji vidljivo poštuju i vjeruju im, a to im povratno omogućuje da se osjećaju ugodno i zadovoljno“ (Jurčević Lozančić i Kudek Mirošević, 2021, str. 131). Uz osjećaj sigurnosti vežu se sloboda, učenje i istraživanje. Prema tome, partnerstvo i zajedničke aktivnosti roditelja i odgojitelja utječu na privrženost djeteta vrtiću te se povećava njegova intrinzična motivacija za učenje (Ljubetić, 2014). Kvalitetan odnos između roditelja i odgojitelja utječe na socio-emocionalni razvoj djeteta omogućujući svojim modelom „prepoznavanje i kontroliranje osjećaja, stjecanje i razvijanje empatije, razvijanje pozitivnih odnosa, donošenje prihvatljivih odluka, odgovorno i etično ponašanje te izbjegavanje neprimjerenog ponašanja“ (Ljubetić, 2014, str. 42; prema Payton i sur., 2000).

Prvim danom polaska djeteta u dječji vrtić roditelji s odgojiteljima počinju svakodnevno izmjenjivati informacije o djetetovim zadovoljenim osnovnim potrebama, a kasnije o socio-emocionalnom razvoju, kognitivnom razvoju te spremnosti za školu. Dobrobiti partnerstva za roditelje su unapređivanje svoje osobnosti i roditeljskih umijeća, emocionalno i mentalno zdravlje roditelja (osjećaj prihvaćenosti, važnosti, ravnopravnosti, rast samopouzdanja i zadovoljstva), dobivaju uvid u praksu ustanove prema kojoj mogu podupirati učenje djeteta i kod kuće, uvid u djetetov napredak ili mogućnost ranog otkrivanja eventualnih odstupanja u razvoju (Ljubetić, 2014, Nenadić Bilan, Matov, 2014). Sve navedeno zajedno djeluje na kvalitetu odnosa između roditelja i djeteta. Odgojitelj tijekom cijelog procesa razvija svoje kompetencije za suradnju s roditeljima, ali je uz to potrebno usavršavati i znanja i vještine.

2.3. Oblici partnerstva

Djeca u vrtiću provode i do deset sati dnevno, a roditelji su često opterećeni različitim obavezama te im zbog toga nedostaje vremena za podupiranje djetetovog razvoja. Potrebna im je kontinuirana komunikacija i razmjena informacija s odgojiteljima kako bi što više bili uključeni u razvoj i napredak njihovog djeteta u vrtiću te ga na isti način potpomogli i kod kuće.

Načini provođenja partnerstva dijele se na tradicionalne i suvremene, ali možemo ih dijeliti i s obzirom na angažiranost, odnosno ulogu roditelja, na pasivne i aktivne oblike. U tradicionalnim oblicima, roditelji najčešće imaju pasivnu ulogu, primatelji su znanja i informacija te je komunikacija jednosmjerna. S druge strane, suvremeni oblici podrazumijevaju aktivnu ulogu roditelja, dvosmjernu komunikaciju te obostranu razmjenu informacija i znanja. Odgovornost za stvaranje partnerskih odnosa ravnopravno dijele stručnjaci i roditelji, a odgojiteljeva je odgovornost da potiče roditelje na sudjelovanje odabirom različitih načina uključivanja s obzirom na njihove potrebe i mogućnosti (Višnjić Jevtić, 2018). Kako bi to bilo moguće, odgojitelji moraju biti kompetentni, sposobni i vješti u prepoznavanju, stvaranju i održavanju kvalitetnog partnerstva s roditeljima. Autorica, nadalje, navodi određena znanja, vještine i stavove za razvoj kompetencije za suradnju odgojitelja s roditeljima. Neke od njih su znanja o strategijama i tehnikama za uspješnije uključivanje roditelja, znanja o radu s roditeljima i o zaprekama koje otežavaju suradnju, komunikacijske vještine i vještine aktivnog slušanja, organizacijske i suradničke vještine, stavovi prema roditeljima koji otežavaju ili unaprjeđuju suradnju te stavove prema suradnji s roditeljima. Zapreke koje mogu otežati proces ostvarivanja partnerstva su negativni stavovi odgojitelja prema roditeljima i obrnuto te sumnja u postojanje rješenja problema koji mogu proizlaziti iz prijašnjih negativnih iskustava (Milanović, 2014). Za uspješnu suradnju bitno je znati očekivanja i želje sudionika kako bi se spriječili mogući nesporazumi u komunikaciji (Nenadić Bilan i Matov, 2014; prema Foot i sur. 2000).

2.3.1.1. Tradicionalni oblici komunikacije

Autorica Rogulj (2018) navodi oblike suradnje prema tradicionalnim oblicima komunikacije, a to su individualni razgovori, roditeljski sastanci, zajednička druženja, kutići ili panoji za roditelje. Osim tih, Višnjić Jevtić (2018) navodi još neke oblike u kojima roditelji imaju pasivnu ulogu: razgovori prilikom dolaska i odlaska, radionice za roditelje, pisana komunikacija, obavijesti, dnevници, izvještaji o napretku, dani otvorenih vrata i ostali. Ista

autorica (2018) nadalje navodi da su takvi oblici suradnje i dalje zastupljeniji od onih s aktivnom ulogom roditelja čemu svjedoče i neka istraživanja na području Republike Hrvatske (Kanjić i Boneta, 2012; Mavračić Miković, 2019; Nenadić Bilan i Zloković, 2015, Visković i Višnjić Jevtić, 2015). Kutić za roditelje prvo je što roditelji vide dolaskom pred sobu dnevnog boravka te se zbog toga tamo nalaze važne informacije, pozivi na roditeljske sastanke, obavijesti i događaji u skupini. Uz to, potrebno je ostaviti prostor za prijedloge i mišljenja roditelja, primjerice kutiju ili sandučić za pisma. Kutić za roditelje nalazi se pored ulaza u sobu dnevnog boravka, treba sadržavati ime skupine slovima ili slikom, a sadržaj se mijenja svakih 7-10 dana ili prema potrebi (Gluščić i Pustaj, 2008). Uz kutić za roditelje, individualni sastanci oblik su individualne suradnje s roditeljima koje, prema Rogulj (2018) uz odgojitelje iniciraju i članovi stručno-razvojne službe te roditelji pa ih se s time treba upoznati. Specifičnosti kod planiranja individualnih razgovora jesu da je to oblik komunikacije između odgojitelja i roditelja koji treba pomno isplanirati te dogovoriti temu, vrijeme trajanja, uskladiti dan i vrijeme sastanka. Zastupljenost individualnih sastanaka ovisi o različitim faktorima, a Milanović (2014) navodi istraživanje u kojemu mali broj odgojitelja provodi iste. Razlozi neprovođenja takvog razgovora bili su nepostojanje problema i konflikata te stav odgojitelja da razgovorom s roditeljima neće postići nikakav napredak. Za razliku od individualnog razgovora, roditeljskim sastancima prisustvuju svi roditelji. Oni se održavaju minimalno četiri puta tijekom pedagoške godine, a mogu biti informativni i tematski te prema načinu održavanja predavačkog, oglednog i komunikacijskog tipa (Milanović, 2014; Rogulj, 2018). Roditeljski sastanci komunikacijskog tipa omogućuju roditeljima razmjenu iskustava (Gluščić i Pustaj, 2008), sastanci predavačkog tipa pomažu informirati roditelje o osobitostima predškolskog odgoja ili nekim temama vezanim za razvojna obilježja djeteta, a na oglednim sastancima roditelji imaju priliku uvida u odgojiteljev rad s djecom (Milanović, 2014). Oni moraju biti najavljeni pozivom koji sadržava datum, vrijeme, mjesto, temu, goste predavače i slično. Poziv može biti pisanog oblika te izvješten u kutiću za roditelje, a može biti poslan roditeljima nekim suvremenim oblikom komunikacije ako se koristi. Pritom je potrebno koristiti oba oblika informiranja (Rogulj, 2018) zbog poštivanja različitog roditeljskog doprinosa i uključivanja modalitetima suradnje, informatičke pismenosti koja može biti na različitim razinama te zbog različitih mogućnosti pristupa digitalnim medijima. Zadnji oblik suradnje u kojemu su roditelji najviše uključeni su zajednička druženja. U ovom obliku suradnje naglasak je na druženju pa je atmosfera opuštenija, nema stresnih tema i problematike. Roditelji sudjeluju u organiziranju i pripremi, stoga je potrebno da odgojitelj dobro poznaje roditelje i iskoristi njihove potencijale (Rogulj, 2018; prema Tankersley i sur.,

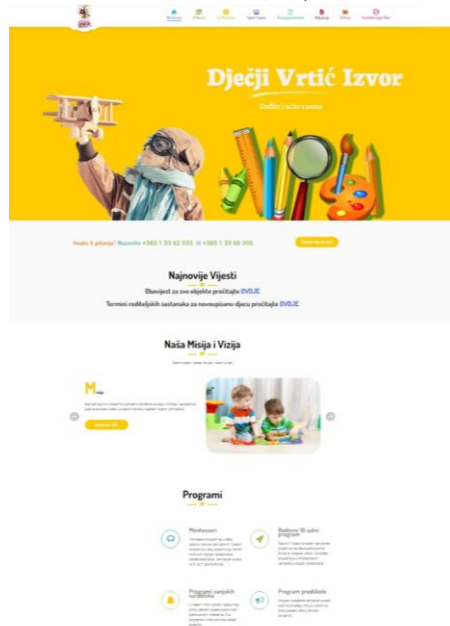
2012). Zajednička druženja uključuju završne svečanosti, različite radionice, sportska druženja, izlete, posjete radnom mjestu roditelja, boravak roditelja u skupini ili posjet roditeljskom domu (Glušćić i Pustaj, 2008).

2.3.1.2. *Suvremeni oblici komunikacije*

Suvremeni oblici komunikacije između odgojitelja i roditelja podrazumijevaju korištenje digitalnih medija kao što su web-stranice vrtića, elektronička pošta, *Facebook*, *Viber*, *WhatsApp*, webinar, forumi i slično. Osim ovih, Višnjic Jevtić (2018) navodi i mobilne aplikacije, uključivanje u tvorbu kurikuluma, sudjelovanje u radu upravljačkih tijela kao aktivnosti s aktivnom ulogom roditelja. Od sudionika se očekuje otvorenost prema novitetima, puno razumijevanja te digitalna kompetencija. Govoreći o digitalnoj kompetentnosti, autorice Jurčević Lozančić i Kudek Mirošević (2021) provele su istraživanje s ciljem ispitivanja povezanosti godina ranog iskustva i stručne spremne s kvalitetom suradnje u vrtićima u vrijeme pandemije koronavirusa. Rezultati istraživanja pokazali su da odgojitelji komunikaciju s roditeljima putem digitalnih medija smatraju ponekad zahtjevnijom iako procjenjuju da imaju potrebne digitalne vještine za to. Nadalje, odgojitelji s više od 16 godina radnog staža smatraju se manje kompetentnima u korištenju s digitalnom tehnologijom te imaju više poteškoća u uspostavljanju online suradnje, smatraju je zahtjevnijom i od roditelja osjećaju veći pritisak. Odgojitelji s višom stručnom spremom smatraju se kompetentnijima u korištenju s digitalnom tehnologijom.

Kako bi se lakše promovirala u modernom svijetu tehnologija, većina vrtića u današnje vrijeme ima svoju web-stranicu. Primjer izgleda web-stranice dječjeg vrtića Izvor u Samoboru vidljiv je na Slici 1. Web-stranice vrtića sadrže tekstove, poveznice, fotografije i slične sadržaje pa podsjećaju na novine (Rogulj, 2018; prema Manovich, 2001). Web-stranicama mogu pristupiti svi korisnici koji imaju digitalni medij i pristup internetu, stoga podaci koji se objavljuju moraju biti u skladu sa zakonskim odredbama (Rogulj, 2018).

Slika 1.
Web-stranica DV Izvor, Samobor

Izvor: <https://www.vrtic-izvor-samobor.hr/>

Rogulj (2018) navodi da upotreba suvremenih medija te takva vrsta komunikacije ovisi o kurikulumu pojedinog vrtića ili volji pojedinaca jer nije zakonski određena. Prema rezultatima istraživanja (Rogulj, 2019) vidljivo je da su najzastupljeniji servisi za komunikaciju *WhatsApp*, *Viber*, *SMS*, *Facebook Messenger* i *Skype*. Upotrebu ovih servisa potrebno je dogovoriti s roditeljima te provjeriti imaju li svi roditelji tu mogućnost te odrediti pravila korištenja.

Društvena mreža, kao što je Facebook, omogućuje razmjenu informacija na profilima otvorenog i zatvorenog tipa. Otvoreni tip služi promidžbi i reklamama ustanove javnosti, a zatvoreni služi korisnicima usluga ustanove. Pomoću servisa kao što su *WhatsApp*, *Viber*, *SMS*, *Facebook* i *Skype* za razliku od web-stranice može se odvijati dvosmjerna komunikacija te pristup zatvorenoj grupi imaju oni kojima administrator to dopusti (Rogulj, 2018).

3. Okitoki

*Okitoki*² je digitalna platforma, odnosno zatvorena društvena mreža koja se sastoji od tri aplikacije: aplikacije za komunikaciju roditelja i odgojitelja, aplikacije za upravljanje administracijom predškolske ustanove te aplikacije za personaliziranu i kontinuiranu edukaciju roditelja predškolske djece.

² <https://www.okitokiapp.com/euprojekt>

3.1. Osnivači i financiranje

Okitoki je projekt³ kojega je sufinancirala Europska unija iz Europskog fonda za regionalni razvoj kroz program EUREKA. Ukupna vrijednost projekta iznosi 1.493.508,06 kn, a iznos koji sufinancira EU je 1.269.481,83 kn. Vlasnik *Okitokija* je tvrtka *Mardorado d.o.o.* čiji je osnivač Tatjana Novak, a suosnivač Davor Sabljčić. Osim njih, *Okitoki* tim čine stručnjaci različitih područja, primjerice uspjeh i zadovoljstvo kupaca, marketing, voditelj proizvoda, odnosi s klijentima, front-end razvoj, back-end razvoj i ostali. EUREKA⁴ (Europska inicijativa za financiranje tržišno orijentiranih projekata) osnovana je 1985. godine Hannoverском deklaracijom. Potpisalo ju je 17 europskih zemalja. Projekt rezultira novim proizvodima, uslugama ili procesima koji promiču napredne tehnologije na tržištu. Osnovni cilj programa je potaknuti tvrtke na ulaganje u aktivnosti istraživanja i razvoja te tako jačati njihov inovacijski potencijal, a osim toga i osnažiti europsku tehnološku konkurentnost. Grad Samobor prvi je grad u Hrvatskoj koji je uveo *Okitoki* platformu u gradske dječje vrtiće Izvor i Grigor Vitez te tako podiže kvalitetu usluge u predškolskom odgoju⁵.

3.2. Cilj osnivanja Okitokija

Partnerstvo, kao jedno od najvažnijih načela rada u ustanovi za rani i predškolski odgoj i obrazovanje te bitno vrijednosno uporište (NKRPOO, 2014), najviše je bilo onemogućeno u vrijeme pandemije virusa COVID-19. Suvremena je tehnologija tada uglavnom zamijenila susrete uživo te je komunikacija roditelja i odgojitelja svedena na *WhatsApp* grupe, elektroničku poštu ili neki drugi digitalni servis za komunikaciju. Ono što razlikuje *Okitoki* od ostalih servisa za komunikaciju je visoka razina zaštićenosti podataka čije je prikupljanje zakonski regulirano sukladno Općoj uredbi o zaštiti podataka (engl. General Data Protection Regulation - GDPR), a prije početka uporabe aplikacije svi su korisnici sustava obavezni prihvatiti Privolu za korištenje osobnih podataka u *Okitokiju*. Imajući to na umu, osnivanje *Okitokija* ima kao cilj svojom jednostavnošću i višefunkcionalnošću omogućiti ostvarivanje kvalitetne i sigurne komunikacije i razmjene informacija između roditelja i odgojitelja, uvid u aktivnosti djeteta u dječjem vrtiću, pružiti roditeljima znanja za ostvarivanje svih potencijala djece i mogućnosti nastavka aktivnosti kod kuće, uvid u stvarnu sliku odgojno-obrazovnog rada i trud odgojitelja, olakšati odgojiteljima svakodnevne zadatke i uštedjeti vrijeme, a

³ <https://www.okitokiapp.com/euprojekt>

⁴ <https://hamagbicro.hr/bespovratne-potpore/eureka/o-programu/>

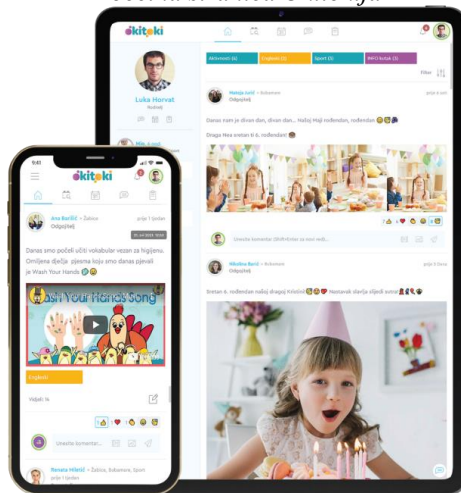
⁵ <https://www.samobor.hr/grad/okitoki-u-samoborskim-gradskim-vrticima-n8713>

ravnateljima olakšati upravljanje administracijom vrtića. Platforma je svojim različitim mogućnostima namijenjena ravnateljima, odgojiteljima, roditeljima i ostalim stručnim suradnicima koji sudjeluju u odgoju djece. Korisnicima je aplikacija, odnosno platforma besplatna.

3.3. Mogućnosti koje platforma nudi

Upoznavanje odgojitelja s radom platforme i njezinim mogućnostima provedeno je u obliku kratke radionice u trajanju od 2 do 3 sata te je zbog svoje sličnosti sa sučeljem društvene mreže Facebook vrlo jednostavna za uporabu, a korisnici odmah mogu početi s korištenjem. Može se koristiti na mobilnom telefonu, tabletu i računalu. Početna stranica aplikacije (Slika 2.) nudi opciju kreiranja objave gdje odgojitelji mogu napisati tekst, priložiti fotografije, videozapise, dokumente i različite poveznice. Te su objave vidljive trajno i u realnom vremenu roditeljima odgojne skupine, drugim odgojiteljima i zaposlenicima dječjeg vrtića te mogu reagirati na njih komentarom ili emotikonima.

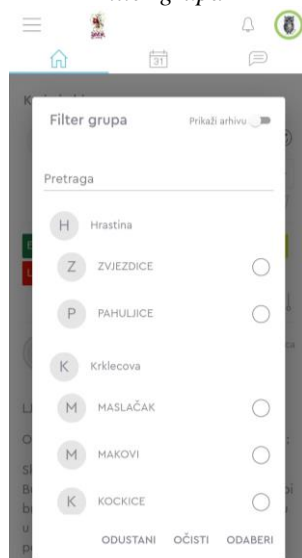
Slika 2.
Početna stranica Okitokija

Napomena. Preuzeto s <https://www.okitokiapp.com/upoznajte-okitoki>

Odgojitelji imaju mogućnost uvida u to tko je sve objavu pregledao. Objave se mogu pretražiti i korištenjem filtera odgojnih skupina, pri čemu je moguće označiti odgojnu skupinu čije objave želimo pregledati (Slika 3.). Tako aplikacija zamjenjuje Oglasnu ploču ili Kutić za roditelje.

Slika 3.
Filter grupa

Primjer objave na *Okitokiju* koja prikazuje tijek jedne likovne aktivnosti djece u skupini (Slika 4.) pruža roditeljima mogućnost uvida u aktivnosti i dječje radove koje, ako ne postoji mogućnost izložbe takvih radova, možda ni ne mogu vidjeti u završnom obliku. Na ovaj način roditelji dobivaju uvid u odgojno-obrazovni rad u skupini na temelju kojega roditelji s djecom mogu kod kuće razgovarati ili nastaviti takve aktivnosti.

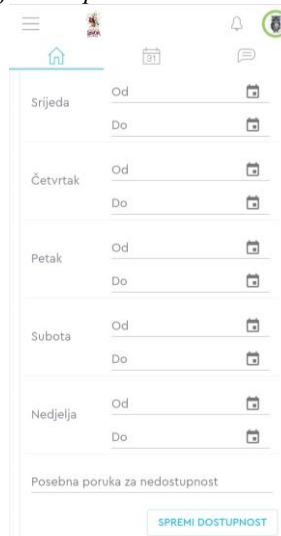
Slika 4.
Primjer objave

Ako je potrebno podijeliti važne informacije, datoteke ili fotografije o pojedinom djetetu, roditelji i odgojitelji imaju opciju privatne online komunikacije – internetski razgovor (engl. Chat). U postavkama internetskog razgovora odgojitelji imaju mogućnost određivanja vremena dostupnosti po danima, a kada su nedostupni, roditeljima dolazi unaprijed postavljena poruka (Slika 5.).

Slika 5.

Uređivanje dostupnosti za internetski razgovor

Uz prijenos informacija roditeljima o djetetu i/ili djeci putem objava i internetskog razgovora, odgojitelji i stručni suradnici imaju mogućnost izrade strukturiranih izvještaja (Slika 6.) prema predlošcima za napredak, aktivnosti, plan rada i dnevnik rada te izvještaj s izleta i diplome.

Slika 6.

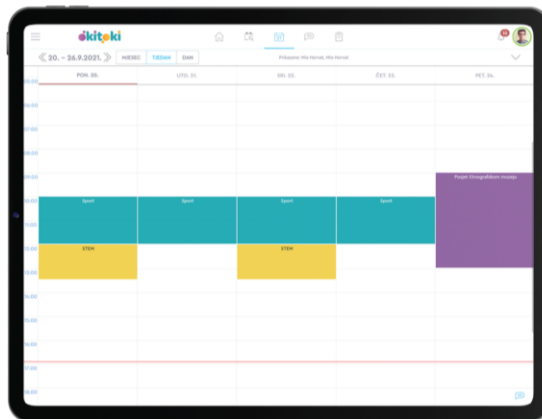
Strukturirani izvještaj

Napomena. Preuzeto s <https://www.okitokiapp.com/upoznajte-okitoki>

Nadalje, na početnoj stranici nalazi se Kalendar (Slika 7.) pomoću kojega roditelji mogu pratiti aktivnosti, izlete, radionice i ostale događaje u dječjem vrtiću.

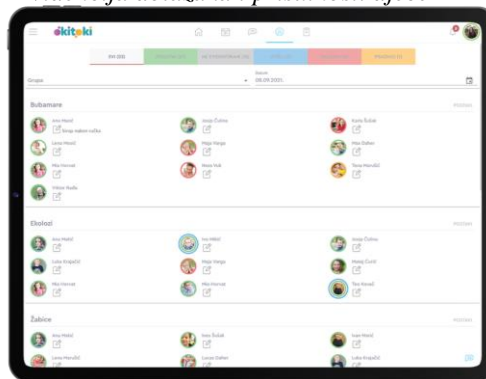
Slika 7.
Kalendar

Napomena. Preuzeto s <https://www.okitokiapp.com/upoznajte-okitoki>

Evidencija dolazaka i prisutnost djece u dječjem vrtiću (Slika 8.) radi pripreme obroka ili organizacije rada svakodnevno se može pratiti i bilježiti u aplikaciji *Okitoki*.

Slika 8.
Evidencija dolazaka i prisutnosti djece

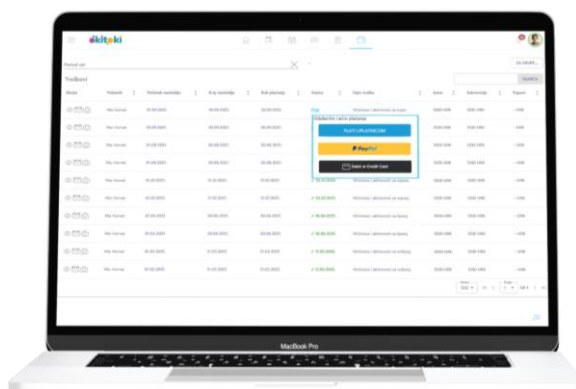

Napomena. Preuzeto s <https://www.okitokiapp.com/upoznajte-okitoki>

Na temelju mjesečne prisutnosti djeteta u dječjem vrtiću, u *Okitoki* aplikaciji roditelji imaju mogućnost vidjeti, pregledati i na vrijeme platiti račun za vrtić, općom uplatnicom ili karticom, direktno i sigurno (Slika 9.). Osim toga, roditelji na *Okitokiju* mogu upisati dijete na dodatne aktivnosti što se automatski povezuje i s ažuriranjem troška računa za vrtić i s kalendarom.

Slika 9.

Automatizacija naplate računa za vrtić

Napomena. Preuzeto s <https://www.okitokiapp.com/upoznajte-okitoki>

3.4. Pozitivni i negativni aspekti korištenja Okitokija

Prednosti korištenja digitalnih medija i suvremene komunikacije navodi Rogulj (2018; prema Madianou, Miller, 2012) naglašavajući mogućnost komunikacije u bilo koje vrijeme što ušteduje vrijeme sudionicima, omogućuje trenutno dobivanje i prenošenje informacija, odabir tona odgovora, ostaje pisani trag komunikacije na koji se možemo vratiti te je brzo i povoljno. Prednosti korištenja *Okitokija* za ravnatelje su unapređenje usluge i ugleda ustanove te veće zadovoljstvo zaposlenika i korisnika. *Okitoki* odgojiteljima, edukatorima i trenerima pruža kvalitetnu razmjenu informacija s roditeljima te uvid u realno stanje odgojno-obrazovnog rada, a roditelji mogu vidjeti što njihova djeca u vrtiću rade, cijeli proces, a ne samo ishod aktivnosti, ali mogu dati i povratnu informaciju. Objave i poruke odmah su vidljive roditeljima. Mogućnosti bilježenja prisutnosti djece u vrtiću, korištenje kalendara i oglasne ploče unutar aplikacije nastoji olakšati svakodnevni rad odgojitelja tako da je sve objedinjeno na jednom mjestu, čime se izbjegava veliki broj različitih dokumenata u papirnatom obliku. Upotreba aplikacije *Okitoki* jednostavna je i nije potrebna dodatna edukacija, a služba za podršku korisnicima uvijek je dostupna unutar aplikacije. Najveća prednost korištenja *Okitokija* svakako je njegova visoka razina sigurnosti podataka. Odličan je odgovor na pandemiju bolesti COVID-19, a zbog svojih mogućnosti može postati adekvatna zamjena za ostale oblike suvremene komunikacije u budućnosti. Mogućnost dijeljenja procesa odgojno-obrazovnog rada na aplikaciji može poticati češće dokumentiranje kao jedno od najvažnijih alata razvoja kvalitete odgojno-obrazovnog procesa. Time on postaje transparentan, lakše shvatljiv roditeljima, pruža im mogućnost drukčijeg promatranja djeteta i odgoja, a odgojiteljima pomaže razumjeti dijete te primjereno tome djelovati dalje (Somolanji Tokić i Vukašinović, 2018).

Mogući nedostaci suvremene komunikacije putem digitalnih medija pa tako i putem *Okitokija* odnose se na nedovoljnu informatičku pismenost, nedostupnost računala, mobilnog uređaja, nemogućnost pristupa internetu, propuštanje obavijesti te prenošenje samo kratkih informacija (Višnjić Jevtić, 2018; prema Madianou, Miller, 2012) zbog čega može doći do toga da su roditelji samo pasivno i formalno uključeni. Odgovornost je za to najviše na odgojiteljima jer „ako se roditeljima aktivnosti koje se provode u dječjem vrtiću prezentiraju kontinuirano u jednom konkretnom obliku (fotografije i videozapisi) te uz poziv za davanje povratne informacije, postiže se kultura uvažavanja – kultura uvažavanja djeteta i uvažavanja roditelja kao vrijednih i ravnopravnih sudionika odgojno-obrazovnog procesa“ (Somolanji Tokić i Vukašinović, 2018, str. 110).

4. Metodologija istraživanja

Tijekom procesa izrade diplomskog rada u istraživanju percepcija i stavova odgojitelja o upotrebi digitalne platforme *Okitoki* kao sredstva za ostvarivanje partnerstva s roditeljima koristila se metoda intervjua kao kvalitativni oblik istraživanja. Tehnike koje su se koristile u ovom istraživačkom radu su okupljanje sudionika pozivom na sudjelovanje u istraživanju, snimanje razgovora radi bolje transkripcije, bilježenje odgovora sudionika intervjua te analiziranje dobivenih podataka. U nastavku će se razložiti ciljevi istraživanja i način njegova provođenja te rezultati istog.

4.1. Ciljevi istraživanja i istraživačka pitanja

Ciljevi ovog istraživanja naglasak stavljaju na novu digitalnu platformu za vrtiće naziva *Okitoki*, njezine mogućnosti u okviru rada u ustanovi za rani i predškolski odgoj i obrazovanje te razini prihvaćenosti u krugu odgojitelja i roditelja u samoborskim gradskim dječjim vrtićima Izvor i Grigor Vitez. Ovim su se istraživanjem ispitali stavovi i mišljenja odgojitelja o korištenju suvremenog načina komunikacije i ostvarivanja partnerstva s roditeljima, prednostima i nedostacima tog načina komunikacije, zahtjevnost korištenja platforme te spremnost odgojitelja za nove tehnološke ideje i projekte ovisno o godinama radnoga iskustva u struci. Uz navedeno, rad daje temeljne odrednice partnerstva, dobrobiti i oblike provođenja partnerstva odgojitelja i roditelja. Neki od dobivenih rezultata o korištenim oblicima provođenja partnerstva usporedit će se s već postojećim rezultatima istraživanja autorica Mavračić Miković i Tot (2020), Pelajić (2022), Vučić (2020). Kako bi bolje razumjeli

djelovanje digitalne platforme *Okitoki*, u radu je opisano osnivanje i financiranje istog, ciljevi s kojima je *Okitoki* kreiran te mogućnosti koje nudi za korisnike. Pozitivni i negativni aspekti korištenja *Okitokija* navedeni su prema pozitivnim i negativnim elementima suvremenih oblika komunikacije, a podudaranje sa stavovima odgojitelja ispitano je istraživanjem pomoću četiriju tema istraživačkih pitanja:

1. Kakvo su mišljenja odgojitelja o važnosti kvalitetnog partnerstva s roditeljima za djetetov razvoj?
2. Koliko često i na koji način odgojitelji koriste aplikaciju *Okitoki*?
3. Kakav je odaziv roditelja i na koji način koriste *Okitoki*?
4. Kakvi su stavovi i razmišljanja odgojitelja o prednostima i nedostacima korištenja *Okitokija* kao sredstva za uspostavljanje partnerstva s roditeljima?

4.2. Postupak istraživanja

Istraživanje je provedeno tijekom kolovoza i rujna 2023. godine u dogovoru s ravnateljicama dječjih vrtića Izvor i Grigor Vitez u Samoboru. Provedeno je kvalitativno istraživanje u obliku kratkog strukturiranog intervjua (Prilog 3) koji se sastojao od deset pitanja otvorenog tipa vezano za korištenje *Okitokija* s odgojiteljicama različitih godina radnog staža u struci. Intervju se održao online i uživo, prilagođeno mogućnostima sudionika. S obzirom na to da je riječ o intervjuu, pouzdanom načinu istraživanja, od sudionika su zatraženi ime i prezime ili početni inicijali te upute da je sudjelovanje dobrovoljno, da mogu odustati u bilo kojem trenutku, da na pitanja pokušaju odgovoriti iskreno i opširno te da se dobiveni podaci koriste isključivo u svrhu izrade diplomskog rada. Intervju je trajao približno 20 minuta.

4.3. Uzorak istraživanja

Na sudjelovanje u istraživanju pristalo je deset odgojiteljica, osam iz dječjeg vrtića Izvor i dvije iz dječjeg vrtića Grigor Vitez. S ciljem zaštite podataka sudionici su označeni sa S1 do S10 (Tablica 1.) Ukupni uzorak sudionika je ženskoga spola.

Tablica 1.
Uzorak sudionika u istraživanju

SUDIONIK	GODINE RADNOG ISKUSTVA
S1	5-10 godina
S2	5-10 godina

S3	5-10 godina
S4	16-20 godina
S5	0-5 godina
S6	Više od 20 godina
S7	16-20 godina
S8	5-10 godina
S9	16-20 godina
S10	0-5 godina

Prema rezultatima intervjua, N=4 (40 %) odgojiteljice imaju od pet do deset godina iskustva u struci, N=3 (30 %) imaju od šesnaest do dvadeset godina radnog iskustva, N=2 (20 %) imaju manje od pet godina radnog iskustva i N=1 (10 %) više od dvadeset godina iskustva (Tablica 2.).

Tablica 2.
Broj sudionika prema godinama radnog iskustva

GODINE RADNOG ISKUSTVA	BROJ (POSTOTAK)
0-5	2 (20 %)
5-10	4 (40 %)
16-20	3 (30 %)
VIŠE OD 20	1 (10 %)

4.4. Rezultati istraživanja i rasprava

Intervju je, prema Buljan (2021), kvalitativna metoda istraživanja u kojoj ne postoji jedna objektivna istina, već više subjektivnih u obliku dojmova i iskustava te zbog toga ne mogu otkrivati pojavu na adekvatan način. Prikladan je za istraživanje osjetljivih tema poput procjene iskustava ili zadovoljstva zaposlenika. Dobiveni su podaci deskriptivne prirode, strukturiranim pitanjima (Prilog 3) kategorizirani prema određenim temama i istraživačkim pitanjima. Prema dobivenim podacima sve odgojiteljice koriste *Okitoki* platformu u radu s roditeljima, a ispitana je učestalost korištenja. Četiri odgojiteljice navele su da *Okitoki* koriste jednom tjedno, a tri odgojiteljice rjeđe od jednom tjedno. Nadalje, dvije odgojiteljice koriste *Okitoki* 4-5 puta tjedno, a jedna je navela da *Okitoki* koristi 2-3 puta tjedno.

4.4.1.1. *Mišljenje odgojitelja o važnosti kvalitetnog partnerstva s roditeljima za djetetov razvoj*

Svi sudionici su u intervjuu naveli da je kvalitetno partnerstvo jako važno za djetetov cjeloviti razvoj te da odnos roditelja i odgojitelja utječe na djetetovo ponašanje. Dobiveni odgovori potvrđuju rezultate istraživanja Mavračić Miković i Tot (2020) koji pokazuju da roditelji i odgojitelji partnerstvo smatraju važnim te da roditelji odgojitelje smatraju dovoljno educiranima za to. Također, istraživanjem su pokazale da roditelji u anketi vrlo visoko ocjenjuju utjecaj kvalitetnog partnerstva roditelja i odgojitelja na cjelokupni razvoj djeteta.

Pitanje 1. Smatrate li da je kvalitetno partnerstvo važno za djetetov razvoj? Molim obrazložite.

Sudionici istraživanja navode da se kvalitetno partnerstvo gradi dvosmjernom komunikacijom i interakcijama uživo koje dijete ima priliku vidjeti te prema modelu razvijati socio-emocionalne vještine što se podudara s ranije navedenim dobrobitima partnerstva prema autoricama Ljubetić (2014), Jurčević Lozančić i Kudek Mirošević (2021).

S10: *„Da, kvalitetno partnerstvo izuzetno je važno za djetetov emocionalni i socijalni razvoj. Kada roditelji imaju pozitivno, podržavajuće partnerstvo, to može imati mnoge pozitivne učinke na dijete. Stvara se sigurna emocionalna okolina, modeliraju se zdravi odnosi, smanjuje se stres, komunikacija je bolja. Primjer kvalitetnog partnerstva je redovita komunikacija, podržavanje jedno drugog u odgoju djeteta, donošenje zajedničkih odluka. Otvorena komunikacija, međusobno razumijevanje i uzajamno poštovanje ključni su elementi takvog partnerstva.“*

S5: *„Kvalitetno partnerstvo te dvosmjerna komunikacija između odgojitelja i roditelja je od iznimne važnosti. Imamo zajednički cilj, a to je dobrobit njihove djece te da se ona razvijaju u motivirajućem i kvalitetnom okruženju do svog punog potencijala. Kvalitetnim se partnerstvom roditelji mogu uključiti u aktivnosti te time doprinijeti razvoju svog djeteta i motivirati ga kako bi njegovalo svoje potencijale. Otvorenom komunikacijom između roditelja i odgojitelja, mogu se razriješiti nedoumice i njegovati njihove, pa i djetetove potrebe.“*

S4: *„Apsolutno smatram da je kvalitetno partnerstvo važno za djetetov razvoj. I dalje sam pobornik komunikacije sa roditeljima oči u oči, razgovorom. I dijete vidi i osjeti odnos roditelja i odgojitelja. Kompjuteri i aplikacije ne mogu zamijeniti osmjeh odgojitelja i lijepu riječ upućenu djetetu i roditelju pri dolasku ili odlasku iz vrtića. Pokušavamo sa*

roditeljima ostvariti što veću suradnju (dani otvorenih vrata, roditelj u skupini - zanimanja, odlasci sa djecom na radno mjesto roditelja - posjet grupe...). “

Neki od sudionika uz kvalitetno partnerstvo povezuju tradicionalne oblike komunikacije i suradnje, kao što su uključivanje roditelja u aktivnosti, dani otvorenih vrata, posjeti radnom mjestu roditelja i slično. Međutim, autorica Pelajić (2022) u svom istraživanju navodi da su uključivanje roditelja posjećivanjem skupine te zajednička druženja djece, roditelja i odgojitelja (radionice i slično) najmanje zastupljeni u radu odgojitelja. Također, ista autorica navodi da 2 % odgojitelja smatra zajednička druženja djece, roditelja i odgojitelja kao najučinkovitijim oblikom komunikacije, a 1 % odgojitelja najučinkovitijim smatra uključivanje roditelja u realizaciju aktivnosti unutar skupine.

S2: *„Dijete razumije i osjeća kvalitetu odnosa između roditelja i odgojitelja na temelju roditeljskih stavova (i komentara) o odgojitelju, provedenih aktivnosti u skupini i slično.“*

S9: *„Apsolutno. Zato što kvalitetnim partnerstvom možemo uvelike utjecati na kvalitetu dječjeg razvoja u ustanovi. Primjer: svakodnevnim radom s roditeljima i uvođenjem u naš rad, educiranjem zašto nešto radimo, koji nam je cilj, došli smo do toga da se roditelji sami nude za suradnju, obogaćivanjem prostorno materijalne sredine... Sami se nude za donošenje ili kupnju materijala koji su nam potrebni...“*

S7: *„Naravno. Naš je posao zajednički s roditeljima odgajati djecu.“*

Iako svi sudionici istraživanja naglašavaju važnost kvalitetnog partnerstva s roditeljima, istraživanja prakse mogu pokazati drukčiju stvarnost te potvrditi da se teorija i praksa često ne podudaraju. Tome u prilog ide istraživanje autorice Vučić (2020) koja navodi kontradiktornost navoda da odgojitelji najčešće koriste individualne razgovore, oglasne ploče i kutiće te roditeljske sastanke s rezultatima da je u radu bila najzastupljenija komunikacija s roditeljima upotrebom SMS poruka, *Vibera* i *WhatsApp* grupa.

4.4.1.2. Mogućnosti Okitoki platforme koje odgojitelji koriste

Ranije u tekstu navedene su sve mogućnosti koje pruža *Okitoki*. Mogućnosti koje su u aplikaciji dostupne odgojiteljima dječjih vrtića Izvor i Grigor Vitez su kreiranje objava na Oglasnoj ploči aplikacije, mogućnost internetskog razgovora s roditeljima te Kalendar (Tablica 3.). Prema rezultatima istraživanja među odgojiteljima koji koriste platformu vidljivo

je da je u korištenju najzastupljenija mogućnost kreiranja objava za sve roditelje odgojne skupine. Odgovori pokazuju kakve objave najčešće objavljuju: 4 su odgovora bila „Objava fotografija i opisa aktivnosti i djece u njima“, 3 odgovora „Objava tjednog plana u natuknicama“ te 3 odgovora „Općenite informacije za cijelu skupinu“. Jedna odgojiteljica koristi opciju internetskog razgovora za komunikaciju s roditeljima jer ne koristi ostale oblike online komunikacije.

Tablica 3.
Korištene mogućnosti Okitokija

MOGUĆNOSTI	KORISTI	KOMENTARI
Oglasna ploča	10 (100 %)	Najčešća vrsta objave je objava fotografija i opisa aktivnosti i djece u njima
Internetski razgovor (engl. Chat)	1 (10 %)	<i>Okitoki</i> je jedini oblik online komunikacije s roditeljima te skupine
Kalendar	0 (0 %)	

4.4.1.3. Odaziv roditelja i njihova upotreba Okitokija

S obzirom na to da je *Okitoki* nov način ostvarivanja komunikacije i partnerstva između roditelja i odgojitelja, očekivano je da će nekim korisnicima trebati dulje da se naviknu na njega. Također, devet od deset sudionika navodi da uz *Okitoki* i dalje koriste oblik komunikacije koji su do tada upotrebljavali (*WhatsApp* ili elektronička pošta).

Dobiveni odgovori na pitanje „Koliko roditelja u vašoj odgojnoj skupini ima *Okitoki* i koristi ga“ bili su raznoliki. Većina odgovora pokazuje da *Okitoki* koristi manje od pola roditelja u skupini.

S3: „Do 5 roditelja. Nisam sigurna jer često nema nikakvih reakcija na objave naše skupine, iako su to najčešće prikazi dječjih aktivnosti.“

S4: „Prijavljeno je 12 roditelja od 25. Ponekad objavljeni sadržaj pogleda svega 2-3 roditelja.“

S8: „Imaju svi, koristi ih niti pola.“

S9: „4 roditelja ima instaliranu aplikaciju, ali nitko ju ne koristi.“

S10: „Prijavljeno ih je 9/18 no nitko se ne služi njime, odnosno informacije šalju mailom ili telefonskim pozivom javljaju.“

Ovi se odgovori nadovezuju i podudaraju s odgovorima na sljedeće pitanje o odazivu roditelja na poziv za korištenje platforme *Okitoki* koji su dobili elektroničkom poštom od ravnatelja i stručno razvojne službe dječjeg vrtića. U pozivu se roditeljima ukratko objasnilo što je *Okitoki* te za što će se i na koji način koristiti. Naglašeno je da je korištenje platforme za roditelje dobrovoljno te da prije pristupanja aplikaciji obavezno pročitaju privolu za zaštitu osobnih podataka korisnika.

Istraživanjem se htjela doznati reakcija roditelja iz odgojiteljeve perspektive pitanjem „Kakva je, prema Vašem iskustvu, reakcija i odaziv roditelja za korištenje *Okitokija*?“

S3: „*Izuzetno mala. Roditelji su naučeni na komunikaciju putem WhatsApp grupe i Okitoki uopće ne smatraju načinom komunikacije.*“

S6: „*Mislim da je pola-pola. Naučeni su na ono što jesu i sad im je to bilo kao teret, nametnuto. Komuniciramo s roditeljima puno više putem e-maila nego ovoga jer bilo kada kad je dijete bolesno ili bilo kakve informacije, sve nam tamo šalju, nikad na Okitoki.*“

S4: „*Kada je uvedena aplikacija kolegica i ja napravile smo roditeljski sastanak. Objasnile smo roditeljima o čemu se radi i prvo što su pitali bilo je: "Moraju li oni to?". Budući da nije obavezno i da imamo suvremeni oblik komunikacije koji izvrsno funkcionira nisu bili zainteresirani.*“

S10: „*Mnogi se ne žele prijaviti te su nas obavijestili da ne žele koristiti tu aplikaciju.*“

S9: „*Jako losa i jako slaba. Zato što im se to ponudilo kao nešto usputno, nešto što je na dobrovoljnoj razini.*“

Samo jedan od deset odgovora ističe pozitivne reakcije roditelja na *Okitoki*.

S2: „*Odaziv roditelja je velik te svi koriste Okitoki platformu.*“

Način upotrebe platforme *Okitoki* kod roditelja se prema odgovorima sudionika najviše ogleda u slanju emotikona na razne objave odgojitelja. Na taj način platformu koristi pet od deset roditelja, a četiri sudionika navela su da roditelji samo pregledaju objavu bez reakcije. Odgojiteljica čiji je odgovor sadržavao komunikaciju putem *Chata* navela je da uz *Okitoki* u skupini ne koriste niti jedan drugi od suvremenih načina komunikacije, kao što su *WhatsApp*, el. pošta, *Viber* i ostalo.

4.4.1.4. Stavovi i razmišljanja odgojitelja o prednostima i nedostacima korištenja *Okitokija* kao sredstva za uspostavljanje partnerstva s roditeljima

Svi su sudionici jednoglasni da im korištenje aplikacije nije zahtjevno što potvrđuje navod da *Okitoki* zbog svoje jednostavnosti ne zahtijeva dodatne edukacije te da su korisnici odmah spremni za korištenje aplikacije nakon uvodne radionice.

Pitanjem „Što mislite o korištenju ovakvog digitalnog oblika suradnje s roditeljima? Biste li ga i dalje koristili?“ nastojalo se doznati općenito razmišljanje odgojitelja o suradnji s roditeljima upotrebom *Okitokija*. Analizom odgovora može se zaključiti da su mišljenja odgojitelja podijeljena. Tako, četiri od deset sudionika izričito naglašavaju kako *Okitoki* ne bi koristili u daljnjem radu. Jedan sudionik navodi da bi ga koristio, ako mora, te smatra da bi se trebalo odlučiti za jedan oblik online komunikacije i suradnje s roditeljima koji bi odgovarao i odgojiteljima i roditeljima. S druge strane, ostatak sudionika, odnosno preostalih pet, navodi da bi u budućnosti voljeli koristiti *Okitoki*.

S2: „Koristila bi i dalje ovaj oblik suradnje s roditeljima. Smatram da aplikacija ima puno potencijala i mogućnosti razmjene informacija s roditeljima i prikaz provedenih aktivnosti s djecom.“

S5: „Koristila bih ga i dalje ako bi to bio jedini način digitalne suradnje s roditeljima te da ono oživi u svakom smislu.“

S9: „Smatram da je digitalni oblik suradnje budućnost suradnje. Danas nas okružuje digitalizacija. Protok informacija putem takvih digitalnih informacija je jako brz i interaktivnije je od pukog prenošenja nekih informacija preko paona za roditelje... Da, koristila bih ga i dalje.“

S10: „Ne bih, više sam za „staru školu“.“

Sudionici su istaknuli da im se najviše sviđa umreženost svih odgojnih skupina u ustanovi te dijeljenje primjera dobre prakse jer se tako odgojitelji međusobno motiviraju, dijele ideje, fotografije poticaja i aktivnosti koje su sve na jednom mjestu.

S5: „Najviše mi se sviđa što mogu vidjeti aktivnosti koje su ostale odgojne skupine provodile u svojim objektima što mi može dati ideju za vlastito unapređenje odgojno-obrazovne prakse. Najmanje mi se sviđa što se time ne mogu prikazat emocionalna stanja djece i njihov razvoj jer ponekad se aktivnosti ne iskazuju, poput likovnih aktivnosti, kao

individualni pristupi djeci, rješavanje problemskih situacija, briga o svojim stvarima itd.“

S9: *„Općenito smatram da je ideja Okitokija jako dobra. (...) Međutim, odgojiteljima se to predstavilo kao nešto što se mora odraditi pro forme i kao "glupost" i zato smatram da je prema tome veliki otpor kao i nekorištenje od strane i odgojitelja i roditelja.“*

Glavni navođeni razlozi otpora odgojitelja prema platformi *Okitoki* su to što sada imaju dva ili više kanala za komunikaciju s roditeljima jer *Okitoki* ne koriste svi roditelji djece odgojne skupine. Tri sudionika navelo je da im se ništa ne sviđa vezano uz *Okitoki* te da je nepotreban.

S2: *„Najviše mi se sviđa novi kanal komunikacije koji ne sadržava privatni broj mobitela odgojitelja, a najmanje to što s Okitokijem imamo jedan više kanal komunikacije.“*

S4: *„Ne sviđa mi se ništa. Mislim da je nepotreban. Prije uvođenja aplikacije, odgojitelje se uopće nije pitalo niti uputilo o razmišljanju uvođenja aplikacije koja bi nam trebala pomoći u radu.“*

S10: *„Osobno mi se ništa ne sviđa kod Okitokija. Smatram da je to tlačenje odgojitelja jer sve informacije koje se stavljaju na Okitoki su se stavljale, ali i još uvijek se stavljaju na pano i u dogovoru sa roditeljima i na mail ili neka treća opcija.“*

Odgovori o prednostima i nedostacima korištenja *Okitokija* (Tablica 4.) slični su odgovorima na pitanje o tome što im se najviše sviđa, a što najmanje vezano za korištenje *Okitoki* platforme.

Tablica 4.
Prednosti i nedostaci u korištenju Okitokija

SUDIONIČK	PREDNOSTI	NEDOSTACI
S1	Mogućnost prenošenja više raznolikog sadržaja	Slabo korišteno, previše načina komunikacije s roditeljima da bi svi vidjeli obavijesti
S2	Jednostavnost, mnogo mogućnosti korištenja	Roditelji sve više preferiraju suradnju online, umjesto razgovora uživo
S3	Zaštićena komunikacija, uvid u odgojno-obrazovni rad, povezanost odgojitelja	Nedovoljno roditelja uključeno
S4	/	Loša tehnička oprema (zastarjela i spora računala, bez službenog mobitela), roditelji preferiraju individualni razgovor umjesto pisanih izvješća o napredovanju putem aplikacije
S5	Skriiven privatni broj odgojitelja, refleksija i samorefleksija odgojitelja o odgojno-	Previše opcija za reakciju roditelja (emotikoni i komentiranje), dovoljno je jedno od toga;

	obrazovnoj praksi; razvoj svijesti o ranom i predškolskom odgoju i obrazovanju; mogućnost komunikacije s roditeljima te komunikacija roditelja i djeteta na temelju objava aktivnosti toga dana.	odgojitelji tijekom fotografiranja aktivnosti opterećeni time da na fotografijama budu sva djeca kako se roditelji ne bi uvrijedili; račun na aplikaciji trebao bi biti pod nazivom odgojne skupine, a ne pojedinih odgojitelja
S6	Dijeljenje ideja za poticaje i aktivnosti	*ne navodi*
S7	/	Nepotrebno i nedovoljno zaštićeno
S8	Dobra ideja	Loša realizacija
S9	Povezanost svih korisnika, prozor u dječji svijet i važnost ranog i predškolskog odgoja i obrazovanja, brži i interaktivniji oblik komunikacije	/
S10	Nema prednosti koje već ne postoje	Dodatna obaveza odgojiteljima

Većina sudionika prepoznaje i prednosti i mane ovog oblika suradnje s roditeljima, a tri sudionika navode da nema prednosti korištenja s *Okitokijem*. Prednosti za partnerstvo s roditeljima upotrebom aplikacije *Okitoki* spominju četiri sudionika u smislu brže komunikacije i uvida u odgojno-obrazovni rad. Uz navedeno, ostale prednosti koje navode su još povezanost svih korisnika, zaštićenost osobnih podataka, dijeljenje ideja za aktivnosti među odgojiteljima te mogućnost refleksije, odnosno samorefleksije. Najčešće spominjani nedostaci u odgovorima sudionika su slaba uključenost roditelja što zatim automatski upućuje na nužnost korištenja više oblika suvremene komunikacije s roditeljima. Osim toga, jedan sudionik kao nedostatak navodi lošu tehničku opremu. Mišljenja odgojitelja o sigurnosti i zaštićenosti podataka koji se dijele na aplikaciji razlikuju se pa jedan sudionik smatra da ne postoji dovoljna razina zaštićenosti, a drugi da je to zaštićen način komunikacije s roditeljima.

Dva se odgovora o preferencijama roditelja o suradnji razlikuju. Tako roditelji odgojne skupine u kojoj svi koriste *Okitoki*, sada preferiraju suradnju na ovakav, suvremeni način, a u drugoj skupini gdje i odgojiteljice smatraju *Okitoki* neadekvatnim načinom suradnje, roditelji preferiraju suradnju uživo.

S2: „Prednost aplikacije mi je što se jednostavno koristi i ima više mogućnosti nego komunikacija preko e-maila, a nedostatak što roditelji sve više preferiraju prijenos informacija online oblikom, a ne uživo razgovorom.“

S4: „Nema prednosti, samo nedostaci. Dobili smo zastarjele kompjutere kojima izuzetno dugo treba da se uopće učita sadržaj. Stav kolegica i mene je da ne želimo aplikaciju skidati na privatne mobitele a dok dođe vrijeme da sjednemo za kompjuter i bavimo se porukama roditelja već je prekasno (npr. dijete ide ranije kući, mogu li doći po njega ili doći će kasnije jer idu logopedu...). Mišljenja sam da je ljepše vidjeti odgojiteljicu koja za stolom provodi aktivnost sa djecom, nego da sjedi za svojim stolom i tipka po

kompjuteru. Povratno od roditelja, stava su da im je draže sjesti sa odgojiteljicama i provesti individualni razgovor ili izvješće o napredovanju nego čitati izvještaj poslan putem aplikacije.“

S9: *„Ne vidim nedostatke. Prednosti: preko te aplikacije svi korisnici vrtića su povezani, sve je dostupno na jednom mjestu od odgojitelja, stručno-razvojne službe, ravnatelja pa na dalje. Isto tako taj medij može biti veliki prozor u dječji svijet i educiranje roditelja o važnosti ranog i predškolskog odgoja i obrazovanja i svih njegovih sastavnica. Danas nas okružuje digitalna tehnologija, sve je brže preko medija i interaktivnije.“*

S5: *„Prednost je procjena i unapređenje vlastite prakse te razvijanje svijesti o predškolskom odgoju i obrazovanju. Okitoki ne traži naše privatne brojeve što je odlično te ujedno komuniciramo s roditeljima. Smatram da Okitoki ima previše načina reagiranja poput emoji-reakcija, komentiranja te da bi jedno od toga bilo sasvim dovoljno, nego da je sve popunjeno reakcijama i komentarima. Dovoljno je da roditelji vide što su njihova djeca radila u vrtiću pa možda s njima o tome i popričaju. Zatim, ako su i pitanju fotografije djece, trebale bi voditi računa o tome da svako dijete bude na slici kako se netko ne bi osjećao izostavljeno. Također, smatram da bi svaka odgojna skupina na ovoj digitalnoj platformi trebala imati korisnički račun pod nazivom odgojne skupine jer se samim time iskazuje rad obje odgojiteljice za dobrobit, rast i razvoj njihove skupine.“*

S10: *„Smatram da nema prednosti koje već ne postoje, a odgojiteljima je samo još jedna u nizu obaveza na koje moraju misliti. Ni u jednom trenutku se roditelji nisu požalili da im se komunikacija i dotok informacija prije Okitokija nije sviđala ili nije funkcionirala.“*

S6: *„Prednosti nema nikakvih, slično je e-mailu. Tu je jedino prednost što ti vidiš što je druga kolegica radila pa dobiješ možda neku ideju. To je to.“*

5. Zaključak

Odnosi su se između roditelja i odgojitelja mijenjali kroz povijest. Danas taj odnos poprima različite karakteristike, oblike provođenja, ali i različite nazive i definicije. Najniža razina odnosa prema roditeljskoj angažiranosti naziva se uključivanje, a podrazumijeva aktivnosti roditelja orijentirane samo na njegovo dijete. Sudjelovanje je oblik odnosa koji obuhvaća širi opseg aktivnosti, a suradnja predstavlja površan i formalni odnos u kojemu su sudionici neravnopravni, odgojitelji su nekompetentni i nemotivirani. Nasuprot tome,

partnerstvo je najviša razina i najpoželjniji oblik odnosa između roditelja i odgojitelja. Njega karakterizira ravnopravnost partnera, podjela odgovornosti, poštovanje, uzajamna podrška, dvosmjerna komunikacija i ostalo. U središtu partnerstva nalazi se djetetova dobrobit i zadovoljenje njegovih potreba. Zbog toga je poželjno da komunikacija između roditelja i odgojitelja bude kvalitetna. Kvalitetna komunikacija djeluje na djetetov kognitivni, socijalni i emocionalni razvoj, osjećaj sigurnosti i zadovoljstva. Načini komuniciranja roditelja i odgojitelja uvelike su se promijenili napretkom tehnologije u suvremenom svijetu i pojavom elektroničke pošte, SMS-a, društvenih mreža i servisa za online komunikaciju. Jedan od novih načina suvremene komunikacije postala je digitalna platforma *Okitoki* koja svojom jednostavnošću, višefunkcionalnošću i visokom razinom zaštićenosti omogućuje brzu i sigurnu komunikaciju i partnerstvo roditelja i odgojno-obrazovne ustanove. Kvalitetno partnerstvo ne ovisi samo o odabiru modaliteta suradnje, već i o interesima sudionika, njihovim kompetencijama, prethodnom znanju te svjesnim i nesvjesnim stavovima i uvjerenjima. Ovim se radom željelo istražiti što je *Okitoki*, koje su njegove mogućnosti te pozitivne i negativne strane prema stavovima odgojitelja koji su tu platformu koristili za ostvarivanje suradnje s roditeljima.

Rezultati istraživanja pokazuju da svi sudionici partnerstvo s roditeljima smatraju izuzetno važnim za djetetov razvoj, svjesni su dobrobiti partnerstva te podjele odgovornosti za njegovo ostvarivanje. S obzirom na to da su svi sudionici prije *Okitokija* već koristili neki od oblika online komuniciranja s roditeljima, a velika većina ih i dalje koristi, kao najveći nedostatak navode nepotrebnost uvođenja *Okitokija* i prezasićenost oblicima komuniciranja. Drugi najveći nedostatak je slab interes i uključenost roditelja te slaba korištenost. Najviše sudionika navodi da platformu koristi jednom tjedno ili rjeđe od jednom tjedno u svrhu objave fotografija aktivnosti i djece u njima. Po odgojnim skupinama platformu koristi manje od pola roditelja tako da samo pregledaju objavu odgojitelja ili odaberu određeni emotikon ispod objave bez komentiranja. Devet od deset sudionika ne koristi opciju internetskog razgovora u aplikaciji *Okitoki* zbog toga što roditelji preferiraju već korištene oblike komunikacije (*WhatsApp* ili elektroničku poštu). Prednosti koje je najviše sudionika istaknulo odnosi se na mnogo različitih mogućnosti koje aplikacija nudi, povezanost odgojitelja te uvid u odgojno-obrazovni rad s mogućnošću refleksije i samorefleksije.

Ovo je istraživanje manjeg obujma te se dobiveni rezultati ne mogu generalizirati. Ovaj rad otvara prostor za promišljanje o novim načinima partnerstva odgojno-obrazovne ustanove te analiziranje njihovih pozitivnih i negativnih strana te su potrebna su šira istraživanja o stavovima odgojitelja i ostalih stručnih djelatnika, ali i roditelja o upotrebi *Okitoki* platforme.

6. Popis literature

- Buljan, I. (2021). Izvještanje o rezultatima kvalitativnih istraživanja. *Zdravstveni glasnik*, 7(2), 49-58.
- Donelli, I., Matas, G. (2020). Ecological systems theory: (re)constructing identity in Toni Morrison's *Beloved*. U *Zbornik radova Filozofskog fakulteta u Splitu*, 0 (13), 111-130.
- Gluščić, J., Pustaj, M. (2008). *Roditelj, dijete, odgojitelj – priručnik za roditelje i odgojitelje*. Jastrebarsko: Vlastita naklada – Jasenka Gluščić.
- Granata, A., Mejri, O., Rizzi, F. (2016). Family–School Relationship in the Italian Infant Schools: not only a matter of cultural diversity. *Springer Plus*, 5 (1), 1874.
- Jurčević Lozančić, A., Kudek Mirošević, J. (2021). Izazovi partnerstva u ustanovama ranoga i predškolskoga odgoja i obrazovanja u vrijeme pandemije koronavirusa. *Hrvatska revija za rehabilitacijska istraživanja*, 57(1), 128-144.
- Kanjić, S., Boneta, Ž. (2012). Viđenje partnerstva obitelji i vrtića očima roditelja. *Dijete, vrtić, obitelj, broj 70*, 8-11.
- Ljubetić, M. (2014). *Od suradnje do partnerstva obitelji, odgojno-obrazovne ustanove i zajednice*. Zagreb: Element.
- Mavračić Miković, I. (2019). Stavovi roditelja i odgojitelja o oblicima suradnje i partnerstva u dječjem vrtiću. *Didaskalos*, 3(3), 69-84.
- Mavračić Miković, I., Tot, D. (2020). Parental and educational perception of mutual responsibility and the influence of certain factors on successful mutual partnership cooperation. *Život i škola: časopis za teoriju i praksu odgoja i obrazovanja*, 64(1), 33-42.
- Milanović, M. (2014). *Pomozimo im rasti – priručnik za partnerstvo odgojitelja i roditelja*. Zagreb: Golden marketing – Tehnička knjiga.
- Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta [MZOS]. (2014) Nacionalni kurikulum za rani i predškolski odgoj i obrazovanje. Pristupljeno 20.10.2020.
- Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta [MZOS]. (2022) Zakon o predškolskom odgoju i obrazovanju. Pristupljeno: 10.7.2023. <https://zakon.hr/z/492/Zakon-o-pred%C5%A1kolskom-odgoju-i-obrazovanju>
- Nenadić-Bilan, D., Matov, J. (2014). Partnerstvo obitelji i predškolske ustanove kao potpora roditeljstvu. *Magistra Iadertina*, 9(1), 123-135.
- Nenadić-Bilan, D., Zloković, J. (2015). Učestalost i oblici partnerstva između roditelja i odgojitelja. *Magistra Iadertina*, 10(1), 65-78.

- Pelajić, B. (2022). *Odlike komunikacije odgojitelja i roditelja* (urn:nbn:hr:147:963860) [Diplomski rad, Učiteljski fakultet sveučilišta u Zagrebu]. Repozitorij Učiteljskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. <https://urn.nsk.hr/urn:nbn:hr:147:963860>
- Rogulj, E. (2018). Komunikacijske kompetencije odgojitelja. U A. Višnjić Jevtić, I. Visković, E. Rogulj, K. Bogatić, E. Glavina (Ur.) *Izazovi suradnje – razvoj profesionalnih kompetencija odgojitelja za suradnju i partnerstvo s roditeljima* (str. 111-143). Zagreb: Alfa.
- Rogulj, E. (2019). *Digitalne tehnologije u komunikaciji odgojitelja i roditelja* [Doktorska disertacija]. Sveučilište u Zagrebu: Filozofski fakultet.
- Somolanji Tokić, I., Vukašinović, A. (2018). Virtualne društvene mreže i ostvarivanje partnerstva obitelji i dječjeg vrtića. *Život i škola: časopis za teoriju i praksu odgoja i obrazovanja*, 64(1), 105-116.
- Visković, I., Višnjić Jevtić, A. (2015). Teachers' Opinions on the Possibilities of Collaboration with Parents. *Croatian Journal of Education*, 19(1), 117-146.
- Višnjić Jevtić, A. (2018). Suradnički odnosi odgojitelja i roditelja kao pretpostavka razvoja kulture zajednica odrastanja. U A. Višnjić Jevtić, I. Visković, E. Rogulj, K. Bogatić, E. Glavina (Ur.) *Izazovi suradnje – razvoj profesionalnih kompetencija odgojitelja za suradnju i partnerstvo s roditeljima* (str. 77-110). Zagreb: Alfa.
- Vučić, B. (2020). *Komunikacija na relaciji odgojitelj – dijete – roditelj* (urn:nbn:hr:172:256751) [Diplomski rad, Filozofski fakultet sveučilišta u Splitu]. Repozitorij Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Splitu. <https://urn.nsk.hr/urn:nbn:hr:172:256751>

7. Prilozi

PRILOG 1. POPIS SLIKA

Slika 1. Web-stranica DV Izvor, Samobor	8
Slika 2. Početna stranica Okitokija	10
Slika 3. Filter grupa	11
Slika 4. Primjer objave	11
Slika 5. Uređivanje dostupnosti za internetski razgovor	12
Slika 6. Strukturirani izvještaj	12
Slika 7. Kalendar	13
Slika 8. Evidencija dolazaka i prisutnosti djece	13
Slika 9. Automatizacija naplate računa za vrtić	14

PRILOG 2. POPIS TABLICA

Tablica 1. Uzorak sudionika u istraživanju	16
Tablica 2. Broj sudionika prema godinama radnog iskustva.....	17
Tablica 3. Korištene mogućnosti Okitokija.....	20
Tablica 4. Prednosti i nedostaci u korištenju Okitokija.....	23

PRILOG 3. PITANJA INTERVJUA ZA ODGOJITELJE

Pitanja iz intervjua

Pitanje 1: Smatrate li da je kvalitetno partnerstvo važno za djetetov razvoj? Molim obrazložite.

Pitanje 2: Koliko često koristite *Okitoki*?

Pitanje 3: Za što najviše koristite *Okitoki*?

Pitanje 4: Koliko roditelja u vašoj odgojnoj skupini ima *Okitoki* i koristi ga?

Pitanje 5: Kakva je, prema Vašem iskustvu, reakcija i odaziv roditelja za korištenje *Okitokija*?

Pitanje 6: Na koji način roditelji najčešće koriste *Okitoki*?

Pitanje 7: Što mislite o korištenju ovakvog digitalnog oblika suradnje s roditeljima? Biste li ga i dalje koristili?

Pitanje 8: Što Vam se najviše sviđa vezano za uvođenje i korištenje *Okitokija*, a što najmanje? Molim Vas obrazložite.

Pitanje 9: Je li Vam korištenje ove aplikacije zahtjevno? Ako da, zbog čega?

Pitanje 10: Koje prednosti, a koje nedostatke vidite u korištenju *Okitokija*? Objasnite.

PRILOG 4. IZJAVA O IZVORNOSTI DIPLOMSKOG RADA

Izjava o izvornosti diplomskog rada

Izjavljujem da je moj diplomski rad izvorni rezultat mojeg rada te da se u izradi istoga nisam koristila drugim izvorima osim onih koji su u njemu navedeni.

Martina Šurlan
(vlastoručni potpis studenta)